

BIAŁY KAMYK

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku



*Oto Chleb,
który zstąpił z nieba*



Drodzy Parafianie!

W Wasze ręce oddajemy kolejny numer Białego Kamyka. W tym wydaniu znajdziecie m.in. fotorelacje z wielu wydarzeń, które miały miejsce na przełomie maja i czerwca. Miesiąc maj był bowiem mie-

siącem maryjnym, z kolei w czerwcu w sposób szczególny czcimy Najświętsze Serce Pana Jezusa. To właśnie w tym czasie przypominamy sobie podstawową prawdę, która głosi, że Bóg jest miłością, jest żywym organizmem płonącym gorącą miłością do swoich stworzeń, czego symbolem jest serce.

Może zastanawiać, dlaczego czerwiec jest obrany miesiącem, w którym adorujemy Serca Pana Jezusa?

Odpowiedź jest prosta – 10 dnia tego miesiąca 1675 r., Małgorzata Maria Alacoque wizytka z klasztoru Paray-le-Monial, była świadkiem najważniejszego objawienia związanego z kultem ku czci Serca Jezusowego. Objawienie to należało do ostatniego z czterech wielkich objawień, jakie otrzymała francuska mistyczka. Miało ono miejsce w piątek po oktawie Bożego Ciała i nawoływało do obwołania święta ku czci Serca Pana Jezusa właśnie w pierwszy piątek czerwca po oktawie Bożego Ciała. W ten sposób poprzez przyjętą Komunię św. i pobożne praktyki człowiek może wynagrodzić Bogu za grzechy świata. Jak wynika więc z objawień, czerwiec wydaje się być miesiącem wybranym przez samego Boga.

Kult Serca Jezusowego przybierał różne formy. Samo zaś nabożeństwo czerwcowe pojawiło się w Paryżu w pierwszej połowie XIX wieku za sprawą innej zakonnicy – Anieli de Sainte-Croix. Otóż podczas dziękczynienia po przyjęciu Jezusa w Komunii św. pomyślała ona, że skoro maj jest poświęcony Matce Bożej, to dobrze byłoby ofiarować czerwiec Sercu Pana Jezusa. Podzieliła się tym pomysłem z innymi. Była to myśl na tyle trafna, że została dosyć szybko oficjalnie zaakceptowana przez kościelną hierarchię.

W Polsce nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusowego zaczęły propagować Siostry Wizytki z Lublina. Pierwsze nabożeństwo czerwcowe w formie litanii zostało odprawione 1 czerwca 1857 roku. Litania ukazuje Najświętsze Serce przede wszystkim w relacji z człowiekiem, a następnie zachęca wszystkich wierzących do nawiązania z Nim głębokiej więzi. Początkowo Litania do Serca Pana Jezusa składała się z 26 wezwań, później dodano do niej jeszcze 7, dzięki czemu dziś liczy 33 prośby i upamiętnia symboliczną liczbę lat życia Jezusa na ziemi.

Zachęcam zatem każdego i każdą z Was do odmawiania (czy to w naszym kościele czy indywidualnie w swoich domach) Litanii do Serca Pana Jezusa. Niech to nabożeństwo stanie się odpowiedzią na tę wielką miłość Boga do każdego z nas.

ks. Sławomir Głuszek

DOBRY ŻART ŚWIĘTOŚCI NIE WADZI ☺

Ksiądz na mszy świętej mówi:

– Małżeństwo to spotkanie dwóch statków na morzu życia...

W tym czasie jeden z parafianin myśli:

– Więc już rozumiem, trafiłem na okręt wojenny.

Na lekcji religii katecheta pyta dzieci:

– Dzieci, jak miał na imię Św. Józef?

Zgłasza się Jasiu: – Pośpiech!

– Jak to Jasiu Pośpiech? – pyta katecheta.

– No bo w Biblii było napisane, że Maryja z Pośpiechem udała się do Betlejem.

Na lekcji religii zakonnica pyta dzieci:

– Co to jest: małe, je orzeszki, ma rudą kitę i skacze po drzewach?

Wstaje Jasiu i mówi:

– Na 99% to jest wiewiórka, ale jak siostrę znam, to może być Jezus.

Organizowane są przejażdżki łodzią po jeziorze Genewaret. Bilet kosztuje 500 dolarów.

– To strasznie dużo! – skarży się zbulwersowany turysta.

– Owszem, ale to przecież po tym jeziorze Jezus piechotą chodził!

– Nie dziwię się, przy takich cenach!

Z cyklu epitafia:

Na cmentarzu w Wołominie na jednym z nagrobków przeczytałem napis: „Szanuj zdrowie, bo jak nie, to spotka cię, to co mnie”.

Z cyklu epitafia:

Jeden z dziedziców postawił nagrobek i kazał wyryć: „Dobry z ciebie był parobek, więc ci stawiam ten nagrobek”. Ktoś dopisał kredą: „Kiedyś stawiał mu nagrobek, to już nie był twój parobek, ani tyś mu nie był panem. Pocałuj go w piszczel. Amen”.

Dowiedzieliśmy się o Bożej miłości... i co dalej

TEKST: WACŁAW SZCZOTKOWSKI

Zainspirowany majowym „wieczorem uwielbienia” proponuję, abyśmy bieżące rozważania dotyczące troski o rozwój wiary, w których to skupiamy się na znaczeniu sakramentów w życiu wierzącego, rozpoczęli od refleksji obejmującej istotę miłości.

Te trzy bratnie rzeczywistości, czyli miłość, wiara oraz sakramenty, współgrają, uzupełniają się i korelują. Lecz to właśnie miłość zostanie we wprowadzeniu uprzywielejewana, ona ma zdominować nasze aktualne rozmyślanie. Miłość jest wpisana bardzo mocno w naszą ludzką naturę, ona czyni nas szczęśliwymi, ona powoduje, że pragniemy kochać i być kochanymi. Dlatego ciągle poszukujemy miłości. Dzieje się tak dlatego, że jesteśmy stworzeni na obraz i podobieństwo Boże. A przecież Bóg jest miłością. Bóg chce kochać i chce być kochanym. Dlatego stwarzając każdego z nas wpisał w naszą naturę potrzebę miłości.

„Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością” (1J 4, 7–8).

W przesłaniu „Bóg jest miłością” zawiera się niezmienna obfitość prawdy i nauki o Panu Bogu. To sformułowanie ułatwia nam odczytać i rozpoznać to, co Bóg uczynił i co nadal czyni z miłości do człowieka i wszelkiego stworzenia. Dzięki temu, że człowiek jest obdarowany miłością, ma możliwość poznać Pana Boga. Im bardziej pragniemy, by w nas rozwijała się miłość, tym łatwiej możemy poznać Tego, który jest Miłością. Mocna wiara, czyli głęboka więź między Panem Bogiem a nami, możliwa jest tylko przez miłość. Oczywiście to Pan Bóg wychodzi pierwszy z inicjatywą i obdarza nas swoją bezwarunkową miłością.

Ważne, aby uchwycić istotę miłości Bożej. Łatwiej będzie nam to uczynić w odniesieniu do miłości ludzkiej. Upraszczając, należy uświadomić sobie różnice między miłością bezwarunkową i miłością warunkową. Pierwsza sprawa. Miłość bezwarunkowa, czyli miłość Boża jest INNA. Dlaczego? Bo Pan Bóg jest inny, jest święty, jest niepojęty, jest „oddzielony” od normalnego porządku świata. A zatem skoro On jest inny, to Jego miłość jest inna. Jest to miłość, którą w doskonałym stopniu posiada tylko Bóg. Jeśli człowiek tak kocha, to z łaski Bożej. Człowiek zwykle kocha warunkowo. Najlepiej wyjaśnią to przykłady. Tata kocha swojego syna, bo rośnie na mężczyznę, bo jest odważny, bo jest z niego dumny. Mama kocha córkę, bo zawsze mówi prawdę, bo jest odpowiedzialna i posłuszna. Chłopak



kocha dziewczynę, bo jest ładna, wesoła, mądra itd. We wszystkich tych przypadkach mamy do czynienia z miłością pod pewnymi warunkami. Kocha, bo... Bo spełnia jego wymagania. Należy jeszcze dodać, że w takiej miłości zawsze będzie gdzieś ukryty lęk, którego podłożem będzie pytanie; co będzie, gdy zniknie warunek, przyczyna miłości? Miłość warunkową wyraża formuła: Kocham, bo... Miłość bezwarunkową wyraża zasada: Kocham... Jesteś wzorowym chrześcijaninem – Bóg cię kocha. Jesteś ostatnią miernotą, życiowym nieudacznikiem – Bóg cię kocha. Jesteś zbrodniarzem, bandytą bez uczuć – Bóg cię kocha. Inaczej mówiąc, Pan Bóg po swoim słowie kocham nie stawia przecinka i nie mówi o jakichś okolicznościach, warunkach, zastrzeżeniach. Bóg nas kocha nie dlatego, że na tę miłość zasługujemy, ale dlatego, że po prostu jesteśmy. Nie musimy nic robić, by na tę miłość zasłużyć. Oczywiście, nie wolno myśleć, że Panu Bogu jest obojętne, jak żyjemy, dobrze czy źle. On czasami boleje nad naszym życiem, ale nie przestaje nas kochać. I to jest podstawowa prawda chrześcijaństwa: **BOG JEST MIŁOŚCIĄ**. Gdy przyjmiemy tę prawdę, staniemy się dziećmi Bożymi. W przeciwnym razie wiara stanie się obowiązkiem i ciężarem, a my staniemy się nie dziećmi Bożymi, ale niewolnikami.

Jeśli szukamy dowodów bezinteresownej i bezwarunkowej miłości Boga, wystarczy spojrzeć na krzyż. Jezus na nim, z miłości do nas, oddał swoje życie. „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

Pan Jezus ustanowił sakramenty, aby poprzez te widzialne znaki, dotknąć nas swoją nieskończoną miłością i umocnić naszą wiarę. W czasie radości wielkanocnej, mieliśmy możliwość sami doświadczyć Bożej miłości w sakramentach, które przyjęliśmy. Byliśmy także świadkami udzielania sakramentu dzieciom przystępującym do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej oraz udzielenia sakramentu bierzmowania gimnazjalnej młodzieży. We wszystkich tych sytuacjach,

Nieskończenie Dobry Bóg, obdarzył przyjmujących święte sakramenty swoją miłością i łaską. Pan Bóg przychodzi do nas w sakramentach, pomimo naszej nieudolności i ułomności, ponieważ nas kocha.

Sakrament bierzmowania zwany również sakramentem dojrzałości chrześcijańskiej. Często się słyszy, że niektórzy kandydaci do bierzmowania nie zawsze rzetelnie przygotowują się do przyjęcia tego sakramentu. Ubolewanie jest na pewno zasadne. Nie mniej jednak trzeba pamiętać, że nie wszyscy w równym stopniu mają świadomość wielkości daru, który otrzymują. Często wynika to nie z ich zasłużonej winy. Dlatego wyżej napisane zostało, że pomimo naszych słabości, Bóg przychodzi do nas ze swoimi darami, aby wspomóc nasze niedoskonałości, bo nas kocha. Sakrament bierzmowania to jeden z trzech sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego. Biskup wkłada ręce na głowę bierzmowanego, aby w ten sposób przekazać mu Ducha Świętego. W tym sakramencie otrzymujemy Ducha mocy i odwagi, aby od tej pory mężnie dawać świadectwo wyznawanej przez siebie wiary. Potrzebuje mocy Ducha Świętego, ponieważ w codziennym dorosłym życiu, wierność chrześcijańskiej postawie wcale nie jest

ani łatwa, ani prosta. Często sytuacje wymagają od nas heroizmu, aby wykazać się wiernością ewangelicznym zasadom życia chrześcijańskiego. W tym wytrwaniu przy Chrystusie pomagają nam Duch miłości i prawdy, którego przyjmujemy w sakramencie bierzmowania. Katechizm stwierdza, że Duch Święty w bierzmowaniu umacnia chrześcijanina, aby wiarę swoją mężnie wyznawał, bronił jej i według niej żył. Chodzi zatem o trzy wymiary świadectwa: o wyznanie wiary wtedy, kiedy to jest potrzebne, o jasne stwierdzenie: jestem katolikiem, jestem człowiekiem wierzącym; chodzi o obronę wiary wtedy, kiedy przy nas poszczególne prawdy wiary są atakowane; i chodzi o świadectwo wiary dane czynem. W sakramencie bierzmowania Duch Święty uzdalnia nas do składania tego świadectwa wiary. Sakrament bierzmowania, to pasowanie chrześcijanina na żołnierza Jezusa Chrystusa. Ten sakrament czyni nas rycerzami gotowymi bronić Chrystusa i Jego Królestwa w każdej sytuacji. Przez sakrament chrztu, między Bogiem a człowiekiem nawiązuje się bliska łączność, czyli zażyłość na podobieństwo więzi rodzinnej. Stajemy się dziećmi Bożymi. Przez sakrament bierzmowania więź zostaje udoskonalona. ■

Pierwsza Komunia Święta

TEKST: KS. SŁAWOMIR GŁUSZEK

Niedziela 20 maja w naszej parafii miała bardzo podniosły i wyjątkowy charakter. Był to bowiem dzień Pierwszej Komunii Świętej. Grupa 62. dzieci z klas trzecich Szkoły Podstawowej po raz pierwszy w swoim życiu w sposób pełny uczestniczyła we Mszy Świętej, przyjmując Pana Jezusa do swego serca.

Uroczystą Mszę Świętą w intencji dzieci komuniijnych i ich rodzin o godzinie 10.00 sprawował ksiądz proboszcz Władysław Salawa wraz z księżmi: ks. Rafałem Wilkołkiem, ks. Krzysztofem Polewką i ks. Marcinem Jankiewiczem. Dzieci do tego ważnego dla nich dnia przygotowywały się już od października uczestnicząc nie tylko systematycznie na lekcje religii, ale również biorąc udział w licznych nabożeństwach, tj.: różaniec, roraty, drogi krzyżowe, czy majówki. Nie można też zapomnieć o próbach liturgicznych. Wszystkim dzieciom komuniijnym i ich rodzinom życzymy wielu łask Bożych, pokoju i miłości, oraz nieustanne go umacniania więzi z Jezusem poprzez Dar Komunii Świętej. ■



„Święty Florianie, chroń nas od ognia!”

Dzień Strażaka w OSP Jawornik

TEKST: DH PIOTR NOREK

Tradycyjnie, w trzeciomajowy poranek świętowaliśmy Dzień Strażaka.

Uroczystości rozpoczęły się Mszą Świętą o godzinie 7.00, w której dziękowaliśmy Bogu przez wstawiennictwo Św. Floriana i Matki Najświętszej za opiekę nad naszą jednostką.

Po Mszy Świętej nastąpił przemarsz na plac przed strażnicą wraz z Jawornicką Orkiestrą Dętą na czele.

Po dotarciu na plac dowódca kompanii – naczelnik Paweł Cygan wydał stosowne komendy do podniesienia flagi państwowej na maszt. Poczet flagowy składał się z naszych druhen: Małgorzaty Kmiecik, Ilony Hudaszek i Natalii Brewczyńskiej.

Gdy minęła część oficjalna, druhowie i orkiestra wraz z zaproszonymi gośćmi: ks. Proboszcz Władysław Salawa, ks. Sławomir Głuszek, Poseł na Sejm RP Jarosław Szlachetka, kpt Andrzej Łotocki, sołtys Władysław Kurowski oraz członkami honorowymi naszej OSP: Jan Burkat, Tadeusz Włoch udali się na wspólne śniadanie, przygotowane przez Stowarzyszenie Aktywnych Kobiet „Róża” z Jawornika.

Po zgromadzeniu się przy stołach odmówiono krótką modlitwę, której przewodniczył ksiądz Proboszcz.

Po posiłku głos zabrali zaproszeni goście.

Poseł Jarosław Szlachetka dziękował za bezinteresowną pomoc strażakom oraz oznajmił, że dotacje na



fabrycznie nowy średni samochód ratowniczo-gaśniczy są pewne i ujrzymy go już w tym roku.

Sołtys Władysław Kurowski mówił o dobrej współpracy z naszą jednostką i wyraził uznanie druhom za nieocenioną pracę na rzecz społeczeństwa.

Ksiądz Proboszcz Władysław Salawa chwalił współpracę między organizacjami, działającymi w Jaworniku i ich wzajemne wspomaganie się, co bardzo zacieśnia wspólnotę w naszej miejscowości.

Zarząd i druhowie OSP Jawornik składają serdeczne podziękowania Orkiestrze Dętej pod przewodnictwem Roberta Bylicy za uświetnienie uroczystości oraz Paniom ze Stowarzyszenia „Róża” za przygotowanie śniadania i obsługę.



Nowi lektorzy w naszej parafii

TEKST: KS. SŁAWOMIR GŁUSZEK

1 czerwca w Sanktuarium św. Jana Pawła II miało miejsce Błogosławieństwo Ministrantów Słowa Bożego do funkcji lektora we wspólnotach parafialnych. W tym dniu zostało pobłogosławionych 149 chłopaków z 6 dekanatów. Z naszej parafii lektorami zostali: **STANISŁAW PAWŁOWSKI, MACIEJ SOŁTYS, KACPER GRZELAK, KAROL ŁABĘDZKI, BŁAŻEJ BRAŚ.**

Liturgii przewodniczył ksiądz kardynał Stanisław Dziwisz, który powiedział między innymi tak: „Jako młodzi ludzie macie wiele dróg rozwijania siebie i kształtowania osobowości. A jednak przy wszystkich możliwościach i przyjemnościach, jakie macie w zasięgu ręki, chcecie służyć Bogu. Chcecie posługiwać przy świętej liturgii, w której żywy Bóg staje pośród nas. Zastępujecie na słowa uznania i podziwu. Służyć przy Ołtarzu Jezusa Chrystusa to niełatwe zadanie. Wymaga



od was sumienności, punktualności, ale przede wszystkim odwagi. To jest też wasze wyznanie wiary w parafiach i środowiskach. Zapewne jesteście identyfikowani i rozpoznawani jako Ci, którzy są przy ołtarzu. Czasem może to nie być dla was chlubą, ale się nie zrażajcie. Trwajcie w tym, co dziś przypieczętujecie obrzędem błogosławieństwa”.

Fakt pobłogosławienia nowych lektorów napawa nas dużą radością. Życzymy wszystkim nowym lektorom pięknej, zaangażowanej posługi oraz wytrwałości w podjętych zobowiązaniach głoszenia Słowa Bożego.



Bóg jest dobry czyli kwietniowe Dni Skupienia Grupy Apostolskiej

TEKS: AN. KAROLINA PAJĄK, AN. RAFAŁ WILKOŁEK

W ostatni weekend kwietnia nasza Grupa pod opieką ks. Sławomira, udała się na długo wyczekiwany wyjazd do Spytkowic. Tam, w małym odcięciu od codzienności, mogliśmy skupić się wyłącznie na dobroci Bożej.

„Bóg jest dobry” – tak brzmiała nasza dewiza. Dni Skupienia rozpoczęliśmy od „naszej” wieczornej, piątkowej Eucharystii. Spakowaliśmy do autobusu nasze bagaże oraz świetne humory i ruszyliśmy. Po przybyciu do ośrodka i rozlokowaniu się w pokojach, nadszedł czas na POZNANIE SIĘ. Tak, większość z nas się znała, ale były wśród nas także nowe osoby – każdy Grupowicz mógł zaprosić znajomego.

Podczas pogodnego wieczoru wszyscy świetnie się bawili, co pozwoliło też na umocnienie naszych relacji. Następnie udaliśmy się do kaplicy mieszczącej się w ośrodku na wieczorną modlitwę i nią zakończyliśmy pierwszy dzień.

Sobota była niezwykle aktywna. Plan dnia był dopracowany co do minuty. Wczesna, poranna pobudka, śniadanie, dyżury (bo korzystając z dobra wspólnego, również o nie dbamy) to rozkład tylko na pierwsze godziny naszego dnia. Później miała miejsce konferencja naszego opiekuna – ks. Sławomira! Jak zwykle – zwięźle, a zarazem trafnie, przybliżył nam temat rekolekcji.

Swoim kazaniem przygotował podwaliny do pracy w grupach, na którą wybraliśmy się na pobliskie boisko (co by zaczerpnąć świeżego powietrza!). Zanurzeni wśród żółtych mleczy, które całkowicie pokryły murawę, szukaliśmy fragmentów Pisma Świętego, które

ukazują Bożą dobroć, a następnie dzieliliśmy się takimi wydarzeniami z naszego życia, w których samą ją zauważyliśmy. Przed obiadem (przyrządzonym przez an. Karolinę z pomocą, jak się okazało – kuchmistrza, ks. Sławka) podsumowaliśmy nasze spotkania w grupach, a po posiłku spędziliśmy czas wolny grając w siatkówkę. O 15:00 odmówiliśmy koronkę do Bożego Miłosierdzia i uczestniczyliśmy w Mszy Świętej, której oprawę, czyli śpiew przygotowaliśmy wcześniej. Po niebiańskiej uczcie, znowu udaliśmy się na boisko, tym razem z ręcznikami i wielką liczbą balonów – rozpoczęliśmy BALONIADĘ! Zabawa polegała na przrzucaniu między parami balonów z wodą i łapaniu je w napięte ręczniki. Myślę, że każdy z uczestników może potwierdzić super atmosferę podczas „bitwy”. Rozgrywka nauczyła nas działać zespołowo, a bryza towarzysząca rozbryzgiwaniu się balonów przyniosła miłą ochłodę w gorący dzień. Trwając w dobrym nastroju, rozpaliliśmy ognisko. Pojedliśmy, pośpiewaliśmy i porozmawialiśmy, a po pogodnym wieczorku pomodliliśmy się, adorując Chrystusa w Jego Najświętszym





Ciele. Dziękowaliśmy i prosiliśmy, a kto tylko chciał mógł z skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania. Wciąż w dobrym humorze, ale także z zadumą zakończyliśmy nasz drugi dzień rekolekcji.

„Niedziela, niedziela – czas radości i wesela!”. Tymi słowami zostaliśmy przywitani przez poranek. Rozbudzeni pozytywną energią,

spotkaliśmy się w kaplicy na godzinkach. Po śniadaniu i spakowaniu walizek, wzięliśmy udział we Mszy Świętej. Nakarmieni Chlebem Eucharystycznym i Słowem Bożym, posprzątaaliśmy ośrodek i zjedliśmy tradycyjny niedzielny rosół. Obiad był końcowym punktem naszego wyjazdu, dlatego zamykając drzwi ośrodka, ciężko

było sobie uświadomić, że ten czas tak szybko minął. Podróż powrotną bussem umililiśmy sobie śpiewaniem różnych piosenek, poczynawszy od „Janicka” aż po hit Sławomira – tym razem nie księdza – „Miłość w Zakopanem”.

I tak zakończyliśmy nasze Dni Skupienia – dobrze się bawiąc, psychicznie wypoczęci i przekonani o dobroci Stwórcy.

Tutaj pragniemy, jako Grupa Apostolska z Jawornika, bardzo podziękować wszystkim parafianom za wszelką pomoc naszej Wspólnoty, zwłaszcza poprzez wspieranie nas podczas akcji takich jak sprzedaż zniczy. Środki przez nas zebrane wykorzystujemy właśnie w ten sposób – organizując lub dofinansowując wyjazdy na rekolekcje, gdzie pragniemy rozwijać naszą wiarę, poprzez spotkanie wspaniałych osób, a w tych ludziach samego Chrystusa. Z całego serca, DZIĘKUJEMY! ■

Nasze mamy

Drogie mamy, jesteś dobrą matką, wystarczająco dobrą matką. Nie oceniacie i nie krytykujcie siebie wzajemnie, bo tylko wy wiecie, jak być dobrą matką dla waszego dziecka. Bądźcie szczęśliwe – tak jak wy chcecie, a nie tak jak powinno się być szczęśliwym, bo szczęśliwe matki wychowują szczęśliwe dzieci!!!

Bardzo silnie zakorzeniony stereotyp Matki-Polki wciąż króluje, wymagając od kobiet coraz więcej. Jego genezę odnajdujemy już w czasach poprzedzających zabory (okres Rzeczypospolitej szlacheckiej). Ówczesna idealna kobieta to szlachcianka cechująca się niewinnością, cnotliwością i podporządkowaniem rodzinie (rodowi). Ideał ten wiązał się również z wyobrażeniem kobiety zaradnej, odpowiedzialnej za prowadzenie

gospodarstwa domowego, czasami nawet zarządzającej włością pod nieobecność męża. Czas zaborów umocnił ten wzór kobiety, a także urozmaicił go o nowe elementy – na kobietach spoczął więc dodatkowo obowiązek przekazywania tradycji rodzinnych oraz tożsamości narodowej. Od tego momentu w stereotyp Matki Polki zaczęły wkraczać elementy polityczno-patriotyczne, a oczekiwania wobec matek wciąż rosły. I rosnąć będą nadal...

Zastanawiający jest fakt, jak łatwo w naszej martyrologicznej kulturze kobiety same podjęły walkę przeciwko sobie, podporządkowując się wymaganiom i oczekiwaniom kreowanym przez mężczyzn. Co więcej same siebie oceniają i krytykują na podstawie wzoru wpojonego przez media. Wydawało się początkowo, że może sufrażystki zmieniać choć



trochę ster w niniejszej patriarchalnej kulturze i tym samym ułatwią życie tak wielu kobiet a przede wszystkim matek, jednak kierunek feministyczny obecny współcześnie wydaje się jedynym głosem kobiet, który niestety walczy o różne prawa kobiet (bardziej lub mniej słuszne), zapominając jednocześnie o podstawowym problemie jakim jest brak szacunku dla kobiet, matek, córek i babć oraz brak edukacji w zakresie podstawowej higieny emocjonalnej, która niewątpliwie przydałaby się również, a może przede wszystkim mężczyznom.

Elżbieta Węgrzyn

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa

TEKST: KS. SŁAWOMIR GŁUSZEK

31. maja obchodziliśmy w całym Kościele powszechnym Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa. Tradycyjnie o godz. 10.00 opraviona została w naszym kościele uroczysta Msza Święta pod przewodnictwem ks. Proboszcza, po której wyruszyliśmy wspólnie ulicą naszej miejscowości do czterech ołtarzy.

W procesji eucharystycznej wzięli udział liczni wier- ni naszej parafii: młodzież niosąca feretrony, figury, dzieci komunijne wraz z rodzicami, dziewczynki sypiące

kwiaty, chłopcy dzwoniący dzwoneczkami, służba liturgiczna, orkiestra, strażacy.

Boże Ciało, czyli Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa to święto ruchome. Obchodzimy je, co roku, dokładnie 60 dni po Wielkanocy, w czwartek po Uroczystości Trójcy Świętej.

Boże Ciało to święto o stosunkowo krótkiej tradycji. Uroczystość ta została ustanowiona z powodu widzeń 16-letniej mistyczki, znanej, jako św. Julianna z Cornillon. Młoda dziewczyna, należąca już wtedy do zakonu utrzymywała, że w widzeniach widzi jasno świecącą tarczę, na której widnieje ciemna rysa. Zakonnica tłumaczyła, że sens tej wizji wyjaśnił jej Zbawiciel – ciemny punkt w jasności miał oznaczać brak święta liturgicznego ku czci Ciała i Krwi Chrystusa.

W związku z powtarzającymi się widzeniami św. Julianna z Cornillon zaczęła ubiegać się o ustanowienie takiego święta. Po raz pierwszy Boże Ciało obchodzono



w diecezji Liège (Belgia) w 1246 roku. W 1264 roku papież Urban IV bullą *Transiturus* ustanowił Boże Ciało świętem całego Kościoła, jednak ze względu na jego śmierć bulla nie została ogłoszona, a święto oficjalnie ustanowione. Do tematu powrócono dopiero za pontyfikatu Jana XXII, który ustanowił Święto Najświętszego Ciała Chrystusa. Święto Najdroższej Krwi Pana naszego Jezusa Chrystusa ustanowiono dopiero w 1849 roku, a połączono je w jedno poprzez reformę liturgiczną Pawła VI w 1969 roku. ■



Rocznica Pierwszej Komunii Świętej



Przychodzi pacjent do apteki...

Zdrowi z natury

Rozejrzyj się wokół i popatrz na otaczającą przyrodę – piękny las, łąki, strumyki, świergot ptaków. Tak wiele dobra daje Matka Natura – umiemy je właściwie wykorzystać. Na naszych łąkach można spotkać wiele roślin leczniczych, które od lat są wykorzystywane przez nasze babcie. Powszechnie rosnący Dziki Bez Czarny, którego kwiat wspaniale nadaje się na syrop o właściwościach przeciwzapalnych, przeciwgorączkowych oraz przeciwwirusowych zawiera również cenne witaminy. Otóż, aby zrobić pyszny syrop z kwiatów bzu należy: zbierać 40 kwiatów – oczyścić z gałązek (musi być sam



kwiat), wypłukać i zalać 0,5 litra przegotowanej, gorącej wody na 12 godzin. Po tym czasie dodajemy sok z 4 cytryn, mieszamy i cedzimy. Przecedzony sok gotujemy z 0,5 kg cukru i 2 łyżkami miodu. Gorący wlewamy do słoiczków i odwracamy do góry dnem. Według uznania można jeszcze dodać sok z pomarańczy, imbir lub goździk. SMACZNEGO!

A. Rozum

Międzyprzedszkolny Turniej Tańca „Żywioły”

TEKST: ANETA MURZYN, ORGANIZATOR TURNIEJU

Dnia 29 maja na Strażnicy OSP w Jaworniku odbył się Międzyprzedszkolny Turniej Tańca, organizowany przez Samorządowe Przedszkole w Jaworniku. Zjechały się przedszkola, które miały godnych siebie reprezentantów. Sala wypełniła się po brzegi, gdyż liczyła prawie czterdziestu uczestników. Dzieci w wieku 6 lat stanęły na scenie w przepięknych kolorowych strojach i zatańczyły przed widzami i jurorami oczywiście w żywiołowym stylu. Mozolne próby dały zaskakujące efekty, drużyny „szły łeb w łeb”, poziom był bardzo wysoki, taneczny jak zarówno aktorski. Przedszkolaki cudownie wcieliły się w role tancerzy, odegrały po prostu wielki muzyczno-taneczny show, który utkwi w pamięci wszystkim, a w szczególności małym uczestnikom. W jury zasiadli: pani Elżbieta Kurek – z biblioteki w Jaworniku, pani Bożena Piwowarska – Dyrektor Samorządowego Przedszkola w Bęczarce i pani Bogumiła Łętocha – Dyrektor Samorządowego Przedszkola w Jaworniku. Panie miały nie lada problem, przy wyborze I miejsca, ale w końcu wyłoniły zwycięzców:



I miejsce – Samorządowe Przedszkole w Trzemeśni, zatańczyło taniec „Sofia”, dzieci zostały przygotowane przez panią Joannę Pulchny, oraz ZPO; Samorządowe Przedszkole w Głogoczowie, które pokazało taniec „Na miotłach”, dzieci zostały przygotowane przez panią Bożenę Kozjabą,

II miejsce – Samorządowe Przedszkole w Jaworniku w tańcu do piosenki „Agadu”, dzieci przygotowane przez panią Lucynę Bargieł, oraz Samorządowe Przedszkole w Bęczarce w utworze „Havana” przygotowane przez panią Ewelinę Wawok.

Mali tancerze zostali nagrodzeni statuetkami, złotymi medalami i dyplomami. Nikt nie odszedł z konkursu bez nagrody, każdy uczestnik otrzymał pamiątkowy prezent.

Pragniemy serdecznie podziękować:

– naszym strażakom za udostępnienie Strażnicy w naszej wsi,



– jurorom za przybycie i ocenę talentu naszych podopiecznych,

– wszystkim wychowawcom z uczestniczących w turnieju tańca przedszkoli, za przygotowanie dzieci do występów.

Jesteśmy dumni ze wszystkich uczestników, gratulujemy i zapraszamy do oglądnięcia zdjęć z konkursu na naszym przedszkolnym facebooku, oraz stronie internetowej www.przedszkolejawornik.szkolnastrona.pl ■



8 czerwca- Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

DZIAŁ „KAMYCZEK DLA DZIECI” OPRACOWAŁA LUCYNA BARGIEŁ

Barbara Siedlarz

OPOWIADANIA NIE TYLKO DLA DZIECI „SERCE, KTÓRE CZASEM BOLI”

– Babciu powiedz mi proszę, czy serce może pęknąć? Kasia wdrapała się babci na kolana i objęła ją za szyję. – Dlaczego pytasz Kasiu i czemu jesteś taka smutna? Babcia przytuliła wnuczkę, która patrzyła na nią swoimi wielkimi, niebieskimi oczami. – Słyszałam jak wczoraj mamusia mówiła tatusiowi, że chyba pęknie jej serce. Nie chcę żeby tak się stało. Babciu, czy ono pęka, tak jak balon? – spytała zaniepokojona wnuczka. – Nie Kasiu, to tylko takie powiedzenie. Jeżeli ktoś ma poważne zmartwienie albo został skrzywdzony, to mówi, że boli go serce tak bardzo, że chyba mu pęknie. – Jak myślisz babciu, kto skrzywdził mamusię i o co się martwi? – Widzisz Kasiu, wasz tatuś wyjeżdża do pracy na dłuższy czas. Wiesz jak bardzo mamusia go kocha. Prawie na rok tatuś musi was zostawić, by zapracować na utrzymanie. Ty też będziesz za nim tęsknić, prawda? – Och tak babciu, bardzo. Obiecałam tacie, że będę bardzo dzielna i nie będę płakać. – Zuch dziewczynka – pochwaliła wnuczkę babcia – możesz pocieszyć mamusię, jak narysujesz jej coś ładnego na tej kartce to będzie bardzo zadowolona. – Dzień dobry wszystkim – powiedziała wchodząc do kuchni Asia – niechęć słyszałam waszą rozmowę. Ja też zrobię dla mamusi coś, co sprawi jej radość. Natomiast wieczorem Kasiu pójdziemy na nabożeństwo czerwcowe. Ksiądz mówił nam na religii, że Jezus także czeka na tych, którzy chcą pocieszyć Jego Serce zranione dla nas. – Jak to zranione? To Pana Jezusa też boli Serce? – zapytała Kasia. – Popatrz – Asia wyjęła z plecaka zeszyt do religii – widzisz tu jest obrazek Serca Pana Jezusa. Ciernie to są nasze grzechy. Gdy robimy coś złego, to wbijamy te ciernie Jezusowi. Ksiądz nam mówił, że jeżeli chcemy wyjąć je z Serca Pana Jezusa, musimy zrobić coś dobrego. Jeżeli wcześniej uczyniliśmy coś złego, trzeba się przyznać i przeprosić. Asia usiadła obok babci i oparła swoją głowę o jej ramię. – Babciu, ja bardzo przepraszam, że wczoraj nie posłuchałam ciebie i nie poszłam po zakupy. Sama musiałas dźwigać ciężkie siatki na czwarte piętro. Już zawsze będę ci pomagać i Kasią zajmę się bez dąsów. Czy myślisz, że wtedy Jezusa będzie mniej boleć Serce? – Z pewnością Asiu. Babcia z uśmiechem popatrzyła na wnuczkę. – Pójdę z wami do kościoła. Też chcę pocieszyć Pana Jezusa i wynagrodzić za grzechy swoje i tych,



którzy nie pamiętają o Nim – powiedziała starsza pani. – Co to znaczy wynagrodzić? – zapytała Kasia. – To właśnie znaczy naprawić coś, co się źle zrobiło. Można też wynagradzać w imieniu innych, modląc się za nich lub ofiarując cierpienia. Na przykład ty Kasiu możesz ofiarować Panu Jezusowi swoją tęsknotę za tatusiem, gdy wyjedzie. Tak wielu ludzi nie pamięta o Bogu, także dzieci o Nim zapominają. Okłamują rodziców, zaczepiają i krzywdzą słabszych od siebie. Czerwiec to właśnie miesiąc, w którym wynagradzamy Jezusowi za to wszystko, by Jego Serce chociaż troszkę mniej cierpiało. – Teraz już rozumiem, co tatuś miał na myśli, mówiąc mamusi, że jak wróci, to wynagrodzi jej i nam wszystkie chwile spędzone osobno. – Wiesz co moja mała, mądra siostrzyczko? – powiedziała Asia – wkrótce jest Dzień Ojca. Napiszemy dla tatusia piękne życzenia i zrobimy laurkę. – Super – zawołała Kasia. ■

źródło: chomikuj.pl

1 VI Dzień Dziecka!

D. Gellnerowa

DZIECI

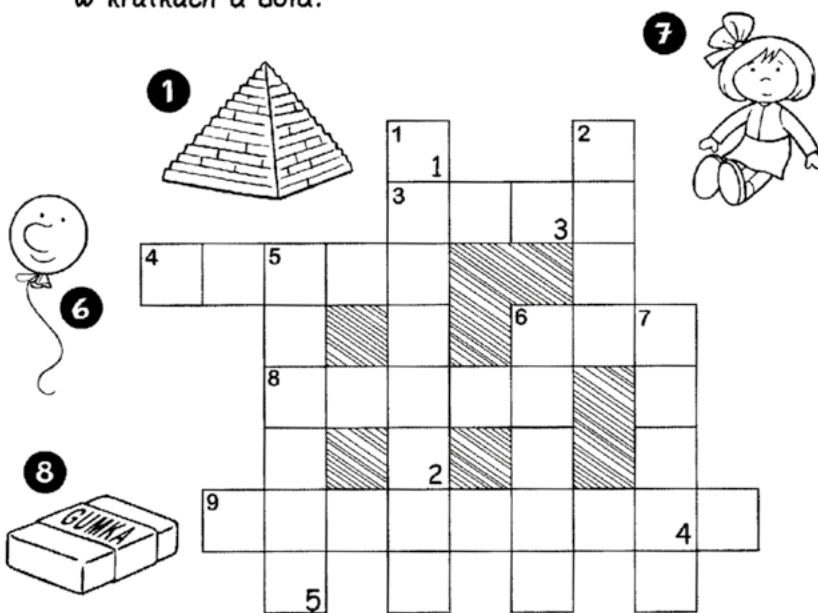
Wszystkie dzieci
na całym świecie
są takie same –
lubią skakać na jednej nodze
i lubią zanudzać mamę.

Wszystkie dzieci
na całym świecie
śpiewają wesołe piosenki
i były kamyk,
i były szkiełko
biorą jak skarb
do ręki.

Podobno dzieci
na całym świecie
bywają niegrzeczne czasem,
lecz to nie u nas,
nie w naszym mieście –
to gdzieś za górą, za lasem.



Nazwy rysunków i odgadnięte hasła wpisz do diagramu.
Ponumerowane litery utworzą rozwiązanie. Napisz je
w kratkach u dołu.



- 2 Np. biletowa.
- 3 W wierszu tańczyła z nitką.
- 4 Zefirek lub porywisty.
- 5 Jej stolicą jest Londyn.
- 6 Huczna zabawa lub
kłoda drzewa.

HASŁO:

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---



Spartakiada sportowa

11 maja grupa „Krasnali” pojechała na Spartakiadę Sportową Niepodległości do Myślenic.

Już w przedszkolu dzieci przebrały się na sportowo, jednakowe koszulki z logo przedszkola, specjalnie na ten cel zamówiła pani dyrektor. Zawody rozpoczęły się hymnem olimpijskim, odczytaniem zasad dobrej rywalizacji i przemarszem wszystkich przedszkolaków biorących udział.

W każdym ćwiczeniu uczestniczyło sześcioro dzieci, w następnym zadaniu była wybierana kolejna szóstka, tak więc wszyscy brali czynny udział i wszyscy przyczynili się do naszego zwycięstwa. A emocje były ogromne! „Krasnale” spisały się wspaniale. Do przedszkola powróciliśmy z pucharem, dyplomem, każde dziecko otrzymało złoty medal a grupa piękną, skórzaną piłkę. Hip, hip! Hura!



KTO MOŻE KORZYSTAĆ Z POMOCY ŻYWNOŚCIOWEJ W RAMACH PROGRAMU OPERACYJNEGO POMOCY ŻYWNOŚCIOWEJ

Pomoc w ramach programu udzielana jest osobom, które z powodu trudnej sytuacji i niskich dochodów nie mogą zapewnić sobie odpowiedniego żywienia. Dochód uprawniający do korzystania z pomocy nie może przekraczać kwot:

1268 zł – dla osoby samotnie gospodarującej

1028 zł – dla osoby w rodzinie

Aby uzyskać kwalifikację należy udać się do **Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Myślenicach**, ul. Słowackiego 82 w celu otrzymania skierowania. Na skierowaniu konieczne zaznaczone powinno być miejsce korzystania z pomocy. Zachęcamy do korzystania z możliwości odbioru żywności w naszej parafii. Skierowania należy dostarczyć do kancelarii parafialnej do dnia 20 sierpnia 2018 roku.

KALENDARIUM LITURGICZNE



11 czerwiec

Poniedziałek, Wspomnienie św. Barnaby, Apostoła

12 czerwiec

Wtorek, Wspomnienie bł. męczenników Piotra Dańkowskiego i Towarzyszy

13 czerwiec

Środa, Wspomnienie św. Antoniego z Padwy, prezbitera i dr Kościoła

14 czerwiec

Czwartek, Wspomnienie bł. Michała Kozala, bp i męczennika

17 czerwiec

11. Niedziela Zwykła

19 czerwiec

Wtorek, Dzień powszedni albo wspomnienie św. Romualda, opata

20 czerwiec

Środa, Dzień powszedni albo wspomnienie bł. Władysława Bukowińskiego, prezbitera

21 czerwiec

Czwartek, Wspomnienie św. Alojzego Gonzagi, zakonnika

24 czerwiec

12. Niedziela Zwykła Uroczystość narodzenia św. Jana Chrzciciela

26 czerwiec

Wtorek, Dzień powszedni albo wspomnienie św. Zygmunta Gorazdowskiego, prezbitera

27 czerwiec

Środa, Dzień powszedni albo wspomnienie św. Cyryla Aleksandryjskiego, bp i dr Kościoła

28 czerwiec

Czwartek, Wspomnienie św. Ireneusza, bp i męczennika

29 czerwiec

Piątek, Uroczystość Świętych Apostoła Piotra i Pawła

1 lipiec

13. Niedziela Zwykła

3 lipiec

Wtorek, Wspomnienie św. Tomasza, Apostoła

4 lipiec

Środa, Rocznica poświęcenia Bazyliki Metropolitalnej w Krakowie

5 lipiec

Czwartek, Dzień powszedni albo wspomnienie św. Elżbiety Portugalskiej

6 lipiec

Piątek, Wspomnienie bł. Marii Teresy Ledóchowskiej, dziewicy

ŚLUBY

Henryk Piotr Potoniec i Paulina Kinga Kołtuniak
Antoni Polak i Magdalena Maria Starzec
Mateusz Jan Rażny i Paulina Sylwia Włoch
Szymon Wojciech Węgrzyn i Urszula Teresa Szpakiewicz
Mateusz Gracz i Anna Krystyna Kasperczyk

CZYTANIA MSZALNE NA NIEDZIELE

17 czerwiec 2018 r., 11. niedziela zwykła

Mając ufność, wiemy, że jak długo pozostajemy w ciele, jesteśmy pielgrzymami z daleka od Pana (2 Kor 5, 6).

24 czerwiec 2018 r., 12. niedziela zwykła;

Uroczystość Narodzenie św. Jana Chrzciciela

Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię, poświęciłem cię, nim przyszedłeś na świat, ustanowiłem cię prorokiem dla narodów (Jr 1, 4).

1 lipiec 2018 r., 13. niedziela zwykła

Znacie przecież łaskę Pana naszego, Jezusa Chrystusa, który będąc bogatym, dla was stał się ubogim, aby was ubóstwem swoim ubogacić (2 Kor 8, 9).

8 lipiec 2018 r., 14. niedziela zwykła

A Jezus mówił im: Tylko w swojej ojczyźnie, wśród swoich krewnych i w swoim domu może być prorok tak lekceważony (Mk 6, 4).

CHRZTY

Emilia Maria Kaczmarczyk

POGRZEBY

+ Dorota Maria Cudak
+ Maria Oliwa



ZAPYTAM CIĘ, BOŻE

*Boże Jezusie Chrystusie
Najdroższy nasz Panie
Mamy od serca do Ciebie
Najdroższe i skromne pytanie*

*Bo jesteśmy Panie Jezu
W ciągłym zamyśle rozterce
Jak Ciebie kochać miłować
Wielbić Twoje najdroższe serce*

*Pytamy Ciebie miłosierny Jezu
Przez Twoje Boże uwielbienie
Jak mamy żyć i postępować
Byś nam dał wszystkim zbawienie*

*Jeżeli nas wysłuchasz Boże
Odpowiesz na nasze pytanie
Zawsze będziemy Tobie ufali Jezu
Dobry i Miłosierny Panie*

*Będziemy wielbili Ciebie Panie
Twoją miłością zawsze się wzruszę
Ofiarujemy Tobie swoje serca
I naszą niegodną duszę*



Dziadek Roman

11.06.2018, PONIEDZIAŁEK

7.00 Dziękczynna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo i opiekę MB dla pracowników firmy Ada meble
18.00 + Janina Biel – od Tadeusza i Katarzyny Zborowskich

12.06.2018, WTOREK

7.00 + Józef Szczotkowski w 1 r. śm.
18.00 + Maria Wilkołek 12 r. śm.

13.06.2018, ŚRODA

7.00 ++ Antoni Dróżdż, jego rodzice, rodzeństwo, Maria i Halina córki, Jadwiga synowa, Antoni Dróżdż, Maria i Władysław Wincenciak
18.00 + Eugeniusz Gorączko

14.06.2018, CZWARTEK

7.00 + Anna Łapa 3 r. śm.
18.00 ++ Stanisław Sołtys, Janina żona, Stanisław syn, Boleśław Zborowski, Maria żona

15.06.2018, PIĄTEK

7.00 + Marian Braś w 1 r. śm.
18.00 ++ Władysław Szlachetka, Antonina żona, Józef syn

16.06.2018, SOBOTA

7.00 + Stanisław Stanek – od sąsiada Dzikka z rodziną
18.00 1) W 90. r. urodzin Mieczysława. Podziękowanie za wszelkie dotychczasowe łaski z prośbą o dalsze zdrowie, opiekę MB
2) ++ Joanna i Marian Filuciak

17.06.2018, NIEDZIELA

7.00 Dziękczynna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę MB dla o. Ewodusza w 22 r. święceń kapłańskich
9.00 ++ Józef Hołuj, Antoni i Emilia Braś, zm. rodzice
11.00 rezerwacja
15.30 rezerwacja

18.06.2018, PONIEDZIAŁEK

7.00 ++ Wojciech Janicki, Salomea żona, Jacek Janicki, Antonina i Stanisław Tatka
18.00 + Władysław Dudek

19.06.2018, WTOREK

7.00 + Anna Łapa – od Anny
18.00 + Janina Biel – od sąsiadów Sławomira i Marii Zborowskich

20.06.2018, ŚRODA

7.00 + Kazimierz Dymek – od żony
18.00 1) ++ Anna Kurowska w r. śm., Stefania i Jan rodzice, Władysław Szlachetka, Franciszek Róg, Stanisław Kurowski
2) Z ok. imienin ks. proboszcza Władysława w podziękowaniu za ofiarą posługę z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę MB – Matki kapłanów – int. od Grupy Apostolatu Margaretka

21.06.2018, CZWARTEK

7.00 + Krystyna Rospond – od męża z synami i ich rodzinami
18.00 ++ Władysław Zborowski w r. śm., Helena żona, Dominik wnuk

22.06.2018, PIĄTEK

7.00 + Maria Rączka – od syna Pawła z rodziną
18.00 Dziękczynna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, zdrowie, opiekę MB w rodzinie

23.06.2018, SOBOTA

7.00 W int. rodzin – od III Kręgu Domowego Kościoła

18.00 + Franciszek Rozum – od chrześniaka Dariusza

24.06.2018, NIEDZIELA

7.00 ++ Maria i Andrzej Knapczyk
9.00 ++ Jan i Agnieszka Klimek, Stanisław syn, Franciszek Podoba, Maria żona, Stanisław syn
11.00 rezerwacja
15.30 + Jan Bidziński, Anna i Franciszek Bidzińscy, Aniela i Franciszek Leśniak

25.06.2018, PONIEDZIAŁEK

18.00 ++ Władysław Szlachetka, Rozalia żona, Władysław syn, Stanisław i Antonina Tatka, Jan Polewka, Rozalia żona, Jan Węgrzyn, Michalina żona, Władysław Węgrzyn, Halina Kucała, Włodzimierz Piechota, Kazimierz Życki

26.06.2018, WTOREK

7.00 ++ Paweł, Wiktoria, Aniela Polewka, Helena Szlachetka, Franciszka, Jan, Kazimierz Siuta

27.06.2018, ŚRODA

18.00 rezerwacja

28.06.2018, CZWARTEK

7.00 ++ Władysław Łapa, Antoni i Agnieszka Łapa rodzice, Jan Szlachetka

29.06.2018, PIĄTEK

18.00 ++ Paweł Szlachetka, Józefa żona, Alicja Łukaszuk, Maria Kurowska, Stanisław Kurowski, Józefa żona, Ryszard Łukaszuk

30.06.2018, SOBOTA

18.00 ++ Andrzej i Anna Oliwa, ich dzieci

1.07.2018, NIEDZIELA

7.00 Dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo dla całej rodziny. W 40. rocznicę ślubu
9.00 ++ zmarli członkowie z Róży Bronisława Podoby i zmarli z ich rodzin
11.00 ++ Franciszek Bartosz, Emilia żona, Franciszek syn
15.30 rezerwacja

2.07.2018, PONIEDZIAŁEK

18.00 ++ Władysław Zborowski, Helena żona, Dominik wnuk

3.07.2018, WTOREK

7.00 + Krystyna Rospond – od Józefa z rodziną

4.07.2018, ŚRODA

18.00 ++ Stanisław Góralik, Karolina żona, wnuk Krzysztof, dusze w czyśćcu cierpiące

5.07.2018, CZWARTEK

18.00 + Stanisław Stanek – od rodziny Szlachetków

6.07.2018, PIĄTEK

7.00 ++ zmarli wypominani w wypominkach
18.00 + Janina Biel – od Wiesława i Kingi Zborowskich

7.07.2018, SOBOTA

18.00 ++ zmarłe członkinie z Róży św. Łucji i zmarli z ich rodzin

8.07.2018, NIEDZIELA

7.00 ++ Jan i Salomea Rusznica, Waleria i Józef Gorączko, ich dzieci Janusz, Maciej, Barbara, Józefa
9.00 ++ Walenty Owczarkiewicz, Anna żona, Władysław Szlachetka, Andrzej Łapa, zm. z rodziny Owczarkiewicz
11.00 + Władysław Łojas 3 r. śm.



Pierwsza Komunia Święta , klasa A



Pierwsza Komunia Święta , klasa B



Pierwsza Komunia Święta , klasa C

BIAŁY KAMYK – redaguje zespół; **Opiekun:** ks. Sławomir Głuszek;

Redakcja: Lucyna Bargiel, Andrzej Pawłowski, Waław Szczotkowski (redaktorzy wydania), Beata Kielbowicz, Anna Kowalska, Elżbieta Łabędzka, Agnieszka Rozum, Wiktoria Sułowska, Elżbieta Węgrzyn, Monika Zajac;
Skarbnik: Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz; **Foto:** Paweł Ciaputa, **Adres:** www.bialykamyk.net;
e-mail: bkamyk@op.pl;

REDAKCJA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO SKRACANIA I OPRACOWANIA EDYTORSKIEGO NADEŚLANÝCH TEKSTÓW.